هواللّه

ای بندهٔ خدا هر بندگی بندی است و هر عبودیّت کمندی مگر بندگی درگاه الهی که آزادگیست این عبودیّت درد را درمان است و این بندگی زخم را مرهم رحمن آزادگی بدلست نه بجسم و فرزانگی بروح است نه بقوانین سیاسی پر اسم پس تو از خدا بخواه که بندهٔ حلقه‌بگوش جمال ابهی باشی و عبد صادق درگاه کبریا و البهآء علیک و علی کلّ ثابت علی میثاق اللّه ع ع

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۱۶ نوامبر ۲۰۲۶، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر